

? Börtön ?

Célunk: feloldódni

Kontextus : börtön, négy srác, egy szőnyeg,

Fókusz: Kint és a bent, rab lét, a koponyám vagy börtön ?

Jelmez: Börtön egyenruha, utcai ruha

Kellékek: szemüveg, nyakkendő, fehér köpeny, gyógyszeres dobozban cukorka/ tik-tak

***Kezdő színpadkép:** egy négyzet alakú szőnyegen a három Rab, székeken ül egymás mellett, üveges tekintettel bámulnak kifele. A Civil a szőnyegen kívülről beszél a közönséghez.*

Prológ

Civil :

Előfordulhat, hogy annyira hozzá szoksz egy életformához, hogy bár szeretnéd elhagyni, ezt akkor sem teszed meg, amikor az ajtó már nyitva áll. Könnyen elveszíted a szabadság fogalmát, miközben, aggódsz a jelentésén. Ezzel az energiával bármilyen börtönből vagy lánc fogságából meg tudnál szabadulni. Amihez talán még kitartásod és a kellő vágyad is van.

Fel kell ismerned! Kordában kell tartanod vad és őrült elmédet, melynek van egy rossz szokása, amit úgy hívunkk: *A könnyed önkényeztetés.* Vagy másképpen úgy is mondhatnánk: *No és Én?*

Ez a lemez sosem jár le. Mégsem kíváncsi rá senki. Ezért inkább tedd félre, hallgass el, szállj ki belőle és egyszerűen csak ADJ, Légy itt és adj! Csak adj! És keresd a kapcsolatokat, az emberi kapcsolatokat!

I. JELENET

- bent -

A középű (Rab1) feláll és rajzol egy kis kréta négyszöget.

Rab 1:

Ha belépek a terembe feláll! Egyenesen áll, sarok összezár! Szemembe néz! Szemkontaktus! Szemkontaktus nagyon fontos, ez kölcsönöz az embernek tartást, erőt. Engedélyt kér! Lépés in-dulj! Dulj-ra dobbant! Ha feláll az asztaltól egy

kézzel húzza ki és tolja helyére a széket! Megáll mögötte! Engedélyt kér!
Csikkekel név szerint cigiről cigire elszámol. Egyetlen válasz létezik: Igenis
értettem! Értettem?

3 szor mondja el

*először kemény igazgatóként a fehér négyzetben állva, mozogja amit mond.
másodszor: felrajzol a többiek elé is kréta négyszöget és megtanítja a társainak,
harmadszor: felajánlják a nézőknek és egyszerre csinálják,
negyedszer szöveg nélkül zenére elmozogják., ötödször kánonban mozogják le
majd átmege az egész egy szabad táncba.*

Visszaülnek a helyükre. A mondatokat a Civilnek és a közönségnek mondják.

Rab 2:

Az én világom és a te világod egészen más. Te meg én egészen mások vagyunk.
A kint és a bent nem ugyanaz. Itt másképpen folynak a dolgok...

Rab 3:

Nálunk másképpen folynak a dolgok, mint kint. Ti el sem tudjátok képzelni
milyen az élet itt bent.

R1:

Itt bent az élet sokkal másabb, mint kint. Itt bent más törvények uralkodnak. De
ezt te nem értheted.

R 3:

Neked fogalmad sincs a Farkastörvényekről. Itt nincsen középút, vagy veled
vannak vagy ellened.

R1:

Senkiben nem bízatsz meg, idebent az is hátra szúrhat, akitől a legkevésbé
vártad volna.

R2:

Erősnek kell mutatnod magad, arra van szükséged, hogy tiszteljenek. Nem kell,
hogy szeressenek, arra ott a család, csak tiszteljenek, tiszteljék a területemet.

R 1:

Itt mindig ott a kérdés: mit veszíthesz?

R3:

Ha itt lennél bent megváltoznál, egy hét alatt bereccsennél vagy befarcolnál, aztán kigyúrnád magad, kívül is belül is.

R 2:

Mi amikor itt bent megnézzük a család képeit, elszorul a szívünk, mindig megmondják mit csináljunk, nem tudjátok elképzelni...

R 1:

Itt a jókedv illékony lehet, hogy úgy néz ki mintha semmi bajom nem lenne, lehet hogy vidámnak látszom, de belül ott van a tudat, hogy nem vagyok szabad, rab vagyok.

Civil: *belép a szőnyegre*

Egyedül vagyok. Itt bent hideg van, és sötét, ha bárki hozzám szól ökölbe szorul a kezem, itt bent görcsölök és ideges leszek, feszül az álkapcsom, a vállam, a nyakam. Egy merő görcs a testem, az agyam lüktet, szétfeszít. Hogy kell ebből kilépni? Itt megőrülök. Bántanom kell. Ki kell adnom, különben megőrülök. Valakit bántanom kell. Mindig azt aki éppen ott van, aki a legközelebb áll hozzám, barátnőmet, anyámat, testvéreimet. Sosem fogod megérteni milyen itt bent.

Itt bent nagyon kényelmes, nincsen semmi meglepetés, minden kiszámítható, nem kell csinálni semmit, és csak egyre kényelmesebb lehet, már nem kell megmozdulnom se csak minden egyre bűdösebb lesz, olyan ez mintha izzadság szaga lenne, mintha a saját izzadságom szaga lenne.

Már nem látom a színeket, nem hallom a hangokat, nem érzem sem a hideget sem a meleget sem az ízeket sem a szagokat, bebábozódtam, múmia lettem, elszáradtak az izmaim, egy lerágott haltetem vagyok, már szagom sincsen, elsorvadtam, kiszáradtam.

Licit. A mondatok ismétlődnek, felerősödnek, mint a bezárt oroszlánok, egyre idegesebbek. Megkérdezi a közönséget, hogy milyen itt bent? Egyre görcsösebbek, belehergelődnek a panaszáradatba, valaki a lendülettől lelép a szőnyegről.

II. Jelenet

- kint -

Meg áll!!! Feloldódik a görcsből, elkezd dúdolni, majd énekelni és kiszabadítja a többi Rabot. Bent marad a civil.

A rabok magukkal foglalkoznak, élvezik a szabadságot, a feloldódást. Ezzel párhuzamosan a civil teljesen besüpped, addig míg el nem kezdjük sajnálni.

R 1 :

Ó a szabadság, friss levegő, ennél nincsen jobb, ez nem eladható és megvehető, én már csak tudom, én voltam bent.

Az hogy te ott vagy bent, az én felelősségem is, de mindnyájunké, mindenkié, aki itt ül a teremben. Segíteni akarok, Segíteni fogok Mindnyájan emberek vagyunk, mindünknek fehér a koponyája, fehérek a csontjaink, ezen a földgolyón állunk. Kihozlak.

R 2:

Nagyon sajnálunk téged, amiért ott vagy bezárva. Nehéz lehet neked. Nagyon kíváncsiak lennénk mi zajlik most a lelkedben. Kihozunk, ne félj, csak maradj a felszínen, sikerülni fog, újra talpra állhatsz.

R 3:

Amíg bent vagy megváltozol, elhal benned a búzaszem és utána új életre kelsz. Fogd fel úgy, hogy ez az időszak korunk civilizációjában az egyén fejlődésének egy hiányzó fázisát helyettesíti. Azt a rituálét, ami az elvonulásé, elzárásé és magányé, hogy aztán utána érett férfiként térhess vissza a többi ember közé. Amíg ott vagy bent, legyőzheted önmagad.

R 1:

Itt kint mindig van valami, jön a pénz, nem sok, de amennyi kell. Nem kell rohannom, maradhatok a saját tempómban, így van időm észrevenni a lehetőségeket, van időm a családomra és magamra. Kihozunk.

R 3:

Ha kint vagyok látom a színeket, hallom a hangokat, érzem ezt az illatot, már tavasz van, hallom a madarakat

Jelenetek, mozgások karakterek, megpróbálunk segíteni a civilnek

Hány-féle felesleges segítség érkezik?

„Amikor a vakot átvezetik a túloldalra, pedig nem is akart átmenni”.

Segítők: papok, pedagógusok, terapeuták, mi, pszichiáter, orvos.

III.JELENET

- Gyógyszer -

Civil fogja és előveszi a gyógyszert.

Rab 3 : /A gyógyszer monológja/

Itt fekszem a kezében, tenyere izzadt, szemében kétségbeesés és elvágódás.
Otthon szeretne lenni a családjával, de nem lehet. Hirtelen mozdulat, nyálkás
puha párnán fekszem, sötét van.
Elkezddek oldódni. Vízáradat. Sodródok. Sötét lyukba zuhanok.
Zuhanok, sodor az ár, zuhanok.
Egy savas medencébe érkezek, már nem kell sok, hogy teljesen feloldódjak.
Részeim külön - külön beszivárognak egy meleg kellemesen áramló piros vörös
folyadékba.

Komoly zene, civil beveszi a gyógyszert és elkezd feloldódni,

Rab 2 : Kintről , mint a IC-n a bementő

Hatását a benzodiazepinekhez hasonló módon, posztzinaptikus GABA-gátlással
fejti ki, de állatkísérletek szerint a klonazepam
apreszinaptikus idegvégződéseken fokozza a szerootonin szintézisét.

Állatkísérletekben és emberi (humán) EEG vizsgálatokban a klonazepam gyorsan
csökkenti a különböző típusú paroxismalis aktivitásokat, például a túske- és
hullámkiszüléseket absence görcsök (petit mal) esetén, a temporális lebenyben és
egyéb helyeken jelentkező lassú túske hullámokat, a generalizált túske
hullámokat, valamint az irreguláris túskeket és hullámokat. Az általános EEG
eltéréseket jobban gátolja mint a focalis eltéréseket. Mindezek alapján a
klonazepam hatása előnyös generalizált és focalis epilepsziában.

Rab 1:

Ez segít! Kockázatokról és mellékhatásokról ne érdeklődj, ne kérdezősködj!

*Civil feloldódik és R 1 2 3 -at megkínálja egy cukorkával, majd a közönséget.
Mindenki feloldódik.*

Civil:

Na milyen?

Rab 1:

A fölébredés – igaz – elviselhetetlen szenvedéseket okoz. És a szenvedések soká
tartanak. A világosság reggel harsogó akkordokban dübörög végig az utcákon. És
az ablakok tejüvegje, meg a színes függönyök nem védenek ellene, mert bántó,
recsegő, ritmusos lármájával áthatol mindenben, és követelően hí. Menni kell.
Rossz arcú és alacsony emberi lények közé, akik azt hiszik, hogy e nemtelen és
kegyetlen muzsika az Élet törvénye, s amit ők élnek, az maga az élés.

Rab 2:

Ők elevenen kiugranak az ágyukból, amelyben álomtalan ostoba alvással aludtak. Frissen megmosdanak és dicsérik a hideg vizet, amely pedig fájdalmat okoz. Izmaikkal és eszükkel munkához látnak, amelynek fáradtsága csak szégyent kelt a szívben. Abban a szívben, amelynek nem kellene többé a nyomorúságos apró kellemességek, csak egy: a komoly, szomorú gyönyör!

Rab 3:

Igaz, hogy fizetni kell érte; a világosság, amely reggelente könnyörtelen ismétlődéssel megérkezik, behajtja a díjat. A szív ernyedten dobog, a szempilla alig bírja a fénysugarak súlyát, és a bőr irtózik a szélről. Az izmok kelletlenül és tétovázva végzik munkájukat. A kiáltásokra összerázkódik a test, és a nyakszirt táján tompa fájdalmak bujdosnak a koponyában. A gondoktól erős hangoktól és az egyhangú, unalmas parancsoló ritmusoktól a világosság miatt nem lehet menekülni. És beszélni csak szavakkal lehet, amelyek úgyszólván semmiféle kapcsolatban nincsenek az agy fogalmaival.

Civil:

Vonatok érkeznek a pályaudvarokban, az utcákon emberek, kocsik, motorok sietnek, mindez csodálatos, szenvedést okozó, de egyszersmind érthetetlen és furcsa, úgyhogy azt a meggyőződést kelti föl, hogy a dolgoknak ebben a formájában nincs semmi oka és célja. El kell tehát menekülni valahová, ahol azok egyszerűekké és könnyen megfejtetőkké válnak. A gyönyör eltünteti a körvonalakat és az értelmetlenségeket. Kihelyez bennünket a tér béklyóiból, és az idő zakatoló másodperc óráját megállítva, langyos hullámokon emel bennünket a lét magasságaiba.

IV. JELENET

- facebook -

Civil:

Rab 1 fent vagy?

rab 1 :

Fent.

Civil:

Mi van veled Rab 1 ?

Rab 1:

Semmi és veled?

Civil:

Semmi.

Rab 1:

Megjelölt ismerősenek a Rab 3, felveszem.

Rab 3 :

Na végre, ezt figyeld, mit rakott fel Civil az üzenő falra:

"Szabadság, szerelem/ e kettő kell nekem/ Szerelmemért feláldozom/ az életet/
szabadságért feláldozom szerelmemet."

Rab 1:

én lájkolom

Rab 3:

meg ezt : Talpra magyar, hí a haza/ itt az idő, most vagy soha/ rabok legyünk....

Rab 1:

Ajjaj!

Rab 2 :

Én is fent vagyok.

Rab 3:

Üdv, Itt egy másik, linkelem.

A Civilnek!

Civil:

CSEND

Simon Imre fordítása

Meghaltam

Megszületett bennem egy új Szeretet

Kitárult előttem az igazi Élet

Válj eggyé a végtelenséggel

Törd szét a börtönöd falát

Szökj meg

Szüless bele egy új színbe
Azonnal cselekedj
Sűrű felhő vesz körül
Osonj ki észrevétlenül
Halj meg és élj a csendben
A nyugodtság a legbiztosabb jele annak
hogy meghaltál
A régi életed egy eszeveszett rohanás
volt a békesség elől
De most a szótlan telihold tündöklök fenn
az égen

Rab 2:

Hé ez Rúmi? Mauláná Dzsálál-ad-Din Ab Muhammad ibn Muhammad, az az
Dzsálál ad-Dín Rúmi, A Mi mesterünk?

Rab 1:

lájék, figyeld linkelem

Rab 2:

részlet:

Hogy elérjek a napsütötte sávig,
hol drapp ruhám, fehér ingem világít,
csorba lépcsőkön föl a tisztaságig,
oda, hol szél zúg, fehér tajték sistereg,
komoran feloldoz, közömbösen fenyeget,
émelygés lépcsői, fogyni nem akaró mínusz-emeletek,
nyári hajnal, kilencszázhatvanegy.

Ez meg Petri?

Rab 1:

Jah

Rab 2 : *Kifordul a közönséghez*

Ki van fönt Face-n? Felvehetlek? Hogy hívnak? Küldök valamit? Elfogadod?

Küld neki egy vers idézetet papír cetlin.

Lájkold és linkeld tovább ismerőseidnek ha tetszik, ha nem akkor ezt nézd,
lájkold és linkeld tovább ismerőseidnek ha tetszik

*Rab1,3 és civil is beszáll a játékba és elkezd ismerősöket gyűjteni és küldözgetni.
Egészen.*

System error.

Epilógus:

Egyáltalán semminek a megértésére nincs remény, nincs remény arra, hogy kiderítsük ki mit tett vagy mi mit tett vagy bármi is hogyan működik. Add fel a törekvéseidet, hogy a kirakós játékot összerakod, add fel egészen, teljesen; Hajítsd fel a levegőbe, tedd a kandallóba. Hacsak nem adjuk fel ezt a reményt, ezt az erőltetett reményt, egyáltalán nincs kiút.

Feloldás egy nagy közös éneklés, improvizáció, ünnep, tánc.